

Adela Toplean: Votul prost

written by [Adela Toplean] | June 13, 2018

Prostia “nu știe” să se orienteze politic, nu există cauze misterioase pentru care un prost votează prost.

Prostul nu se hrănește cu convingeri. Trendul e combustibilul lui. El se înfruptă pur și simplu din curente la modă, iar răul lui este întotdeauna răul vremurilor. Prostia are, deci, o singură vanitate: conformismul. Și o singură nevoie: să i se dea; în primul rând atenție, dar merge și un kilogram de făină, merg și doi mititei. Resentimentul se udă (și crește) cu bere. Autoafirmarea trece prin niște cutii cu pateu. Un voucher la mall înseamnă că ai livrat probe concludente de devotament și – cum altfel? – de demnitate resentimentară. Ai intrat în circuit. Ești un prost consacrat.

Prin gura proștilor vorbește, deci, tot ceea ce are epoca mai putred, mai răsuflet, mai inertios, mai speculativ și mai la îndemână. Practic, la temelia cetății stă prostul care nu ostenește niciodată – culmea! – să rafineze prin grosolăniile sale abjecțiile și clișeele momentului.

Însă acolo unde deșteptul votează prost având convingerea că a votat bine, acolo, da, avem un mister!

L-a prostit cineva? S-a prostit singur? E, totuși, mai prost decât pare? E mai puțin onest decât pretinde?

Hai deți să vă spun cum văd eu lucrurile.

Îndrăznesc să cred că niciun om de ispravă nu votează prost, indiferent cu cine votează. Unii votează literalmente rezonabil, adică în virtutea unei bune și îndelungate familiarizări cu ordinea politică. Cunosc bine faptele și figurile, anticipează, cumpănesc, argumentează, au întrebări și răspunsuri. Alții zăbovesc mai puțin pe fapte și votează intuitiv, merg pe simțire și pe investiții afective. Alții, dezamăgiți, pesimiști prin natură sau prin conjunctură, votează ceea ce ei simt și cred că ar fi “răul cel mai mic”.

Nu toată lumea are, în plan civic, aceeași dexteritate analitică, dar toți cei care – fără să fie proști – votează în acord cu propriile convingeri dau un vot robust. Calitatea votului (și a exercițiului democratic) e dată, cred, de calitatea votantului.

Să nu ne temem, deci, de voturile proaste; ci de voturile proștilor.